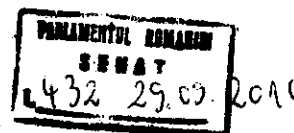
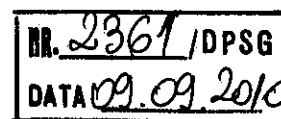

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie*”, inițiată de domnii deputați Liviu-Bogdan Ciucă și Damian Florea – PC (Bp. 181/2010).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și

completările ulterioare, cu scopul „promovării unor măsuri reale, urgente, coercitive și eficiente în materia prevenirii și combaterii violenței în familie, prin asigurarea protejării victimelor acestui gen de infracțiuni, care în majoritatea cazurilor sunt femei, precum și a victimelor colaterale, copii (...)”.

II. Observații

1. Propunerea legislativă are în vedere instituirea unor măsuri, definite în cadrul acesteia ca măsuri de siguranță, al căror conținut se regăsește deja, în mare parte, în legislația existentă.

Astfel, în ceea ce privește măsura prevăzută la **art. 32 alin. (2) lit. a)**, menționăm că *Legea nr. 217/2003* prevede deja posibilitatea dispunerii, în mod provizoriu, a măsurii de siguranță a interzicerii de a reveni în locuința familiei de către instanță, în cursul urmăririi penale sau al judecății, în cazul în care există probe sau indicii temeinice că un membru de familie a săvârșit un act de violență asupra unui alt membru. Nu se justifică dublarea acestei măsuri, chiar în cadrul aceluiași act normativ.

Referitor la **art. 32 alin. (2) lit. b)**, precizăm că obligația de a nu distruge sau deteriora bunurile oricărei persoane există deja, pentru orice subiect al legii penale, nu doar pentru cei care se supun rigorilor unei măsuri de siguranță. Conform art. 217 din *Codul penal*, „Distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare a unui bun aparținând altuia sau împiedicarea luării măsurilor de conservare ori de salvare a unui astfel de bun” constituie infracțiunea de distrugere și se sancționează cu închisoare între o lună și 3 ani sau cu amendă. În acest context, nu vedem necesitatea impunerii acestei obligații unei persoane anume, prin intermediul unei măsuri de siguranță, odată ce ea incubă tuturor cetățenilor statului, iar nerespectarea sa constituie infracțiune.

În ceea ce privește **art. 32 alin. (2) lit. c)**, menționăm că regimul armelor și munițiilor beneficiază de o reglementare detaliată în cadrul *Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel, conform acestui act normativ, dreptul de deținere al armelor se suspendă, printre alte motive, dacă titularul este învinuit sau inculpat

într-o cauză penală pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra persoanei.

În acest context, nu vedem necesitatea dublării prevederilor legale privind regimul armelor și munițiilor, într-un act normativ având un cu totul alt obiect de reglementare, și anume prevenirea și combaterea violenței în familie.

Menționăm, de asemenea, că deținerea unei arme în mod nelegal constituie, de asemenea, infracțiune și se sancționează conform *Codului penal* în vigoare, astfel încât nici de această dată nu vedem necesitatea instituirii obligației de predare a armei deținute, prin intermediul unei măsuri de siguranță prevăzută în cadrul legii pentru prevenirea și combaterea violenței în familie.

În ceea ce privește obligația prevăzută la **art. 32 alin. (2) lit. d)**, respectiv de a urma programe de consiliere psihologică și de reintegrare socială și profesională, dorim să atragem atenția asupra faptului că o astfel de măsură presupune acoperirea unor costuri ridicate, fiind necesară identificarea surselor din care aceste costuri vor fi acoperite. Aceasta deoarece, în numeroase cazuri, agresorul nu va avea mijloacele necesare în acest scop.

De asemenea, pentru cazurile în care comportamentul agresorului trebuie să fie corectat prin mijloace medicale, legislația existentă, și anume, atât *Codul penal*, cât și *Legea nr. 217/2003*, prevede posibilitatea aplicării măsurii de siguranță prevăzută la art. 113 sau art. 114 din *Codul penal*, și anume obligarea la tratament medical și, respectiv, internarea medicală.

În ceea ce privește **art. 32 alin. (3)**, care prevede că „*În situații excepționale instanța poate obliga făptuitorul la respectarea și a altor obligații decât cele menționate la alin. (1) și (2)*”, considerăm că textul este mult prea general pentru a putea fi acceptat în cadrul unui text care reglementează aplicarea unei măsuri de siguranță restrictivă de drepturi pentru persoana față de care aceasta se ia, fiind necesară o definiție a tipurilor de restricții care pot fi aplicate persoanei.

De asemenea, în ceea ce privește **art. 32** în ansamblu, având în vedere că măsurile reglementate sunt de natură a aduce unele limitări unor drepturi sau libertăți fundamentale, precum dreptul la proprietate, dreptul la liberă circulație, dreptul la corespondență, ar fi trebuit ca procedura să ofere garanții suficiente, precum controlul periodic al menținerii condițiilor care au justificat ordinul de restricție, condițiile în care se poate

formula o nouă cerere, în cazul în care au dispărut motivele primei măsuri etc. De aceea, textele secțiunii ar trebuie reanalizate și reformulate pentru stabilirea unei proceduri clare, previzibile și accesibile.

În ceea ce privește celelalte prevederi ale capitolului privitor la ordinul de restricție, mare parte din acestea se regăsesc, de asemenea, în legislația în materie penală în vigoare.

Astfel, prevederile **art. 33** se regăsesc în cadrul art. 111 al *Codului penal*, printre condițiile pentru luarea unei măsuri de siguranță.

2. Observăm, totodată, că, în cuprinsul propunerii legislative, se face trimitere atât la articole ale *Codului penal* în vigoare la acest moment (situație în care unele prevederi din lege vor deveni inaplicabile ulterior intrării în vigoare a noului *Cod penal*), cât și la articole care se regăsesc în *noul Cod penal* (avem în vedere aici referirile la infracțiunea de violență în familie, incriminată de art. 199 din *noul Cod penal*).

3. Cu privire la **pct. 1** al propunerii legislative, subliniem că, în general, enunțarea unor principii într-un act normativ este însoțită de explicarea acestora limitat la contextul materiei pe care o reglementează și, potrivit art. 38 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, „Textul articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv, să prezinte norma instituită fără explicații sau justificări”. Prin urmare, principiile enunțate nu trebuie însoțite de justificări.

De asemenea, precizăm faptul că protecția și promovarea drepturilor victimelor violenței în familie se realizează nu numai în conformitate cu cele două principii prevăzute în propunerea legislativă, ci și cu alte principii, precum: *principiul legalității, principiul respectării demnității umane, principiul prevenirii săvârșirii actelor de violență în familie*.

4. În ceea ce privește **pct. 6 – 11** din propunerea legislativă, menționăm că art. 8 – 11, art. 11¹ și art. 29 alin. (1) lit. b) din *Legea nr. 217/2003* au fost abrogate prin art. 68 lit. n) din *Legea nr. 329/2009 privind reorganizarea unor autorități și instituții publice, raționalizarea cheltuielilor publice, susținerea mediului de afaceri și respectarea acordurilor-cadru cu Comisia Europeană și Fondul Monetar Internațional* și nu mai pot fi reiterate în textul legii cu alte dispoziții.

5. Apreciem că soluția legislativă nu este temeinic fundamentată și nu este armonizată cu legislația națională și comunitară, nu respectă unitatea terminologică a noțiunilor consacrate de acte normative, realizând confuzii între măsurile de natură civilă și cele din materie penală, actele întocmite de organele de poliție, organele de urmărire penală, procuror sau instanța de judecată.

De asemenea, propunerea legislativă nu respectă prevederile art. 8 alin. (4) și ale art. 36 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, potrivit cărora textul legislativ trebuie să fie redactat într-un limbaj concis, clar și precis, care să excludă orice echivoc și să nu prejudicieze stilul normativ.

Soluțiile legislative preconizate prin această inițiativă legislativă nu acoperă întreaga problematică a relațiilor sociale ce reprezintă obiectul de reglementare pentru a se evita lacunele legislative.

Totodată, amploarea intervențiilor legislative asupra actului normativ de bază, concretizate prin modificări substanțiale ale textelor, precum și introducerea unui număr mare de articole cuprinzând dispoziții noi, unele în contradicție cu legislația în vigoare, afectează concepția generală și caracterul unitar al actului normativ de bază, așadar s-ar impune abrogarea vechii reglementări și înlocuirea cu o nouă reglementare în domeniu, în ipoteza în care soluțiile legislative ar fi reținute.

6. În concluzie, o parte dintre propunerile analizate, neregăsindu-se la nivelul legislației existente (spre exemplu măsura interzicerii de a se apropia de victimă, termenele scurte de judecată), justifică reglementarea punctuală, fără dublarea, însă, a unor instituții existente în cadrul unei proceduri detaliate, cu respectarea tuturor garanțiilor privind respectarea drepturilor fundamentale.

Asigurarea unui grad sporit de protecție a victimelor infracțiunilor violenței domestice este necesară, existând o preocupare, atât la nivel național, cât și la nivel european. Este, însă, o problemă complexă, ce impune o abordare aprofundată și corelată cu celelalte acte normative în domeniu.

7. Totodată, menționăm că Guvernul a mai fost sesizat cu două propuneri legislative cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, respectiv *Lege pentru prevenirea și combaterea violenței*

în familie (Bp. 352/2010) și Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 privind prevenirea și combaterea violenței în familie (Bp. 120/2010).

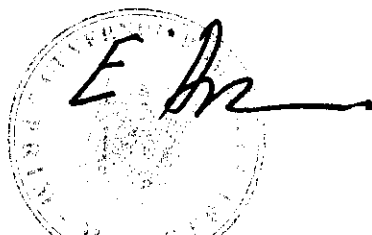
În acest context, precizăm că s-a constituit un grup de lucru format din reprezentanți ai Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerului Justiției și Ministerului Administrației și Internelor, care a elaborat un punct de vedere favorabil cu amendamente cu privire la propunerea legislativă cu nr. Bp. 120/2010.

Astfel, în vederea evitării paralelismelor legislative, considerăm necesară conexarea inițiativelor menționate și discutarea lor împreună.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului